

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen mellan Finland och Italien om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Finland och Italien om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

Syftet med överenskommelsen är att säkerställa förmedling och skydd av sekretessbelagd information mellan Finland och Italien i internationella ärenden, i försvars-, säkerhets- eller polisärenden eller i andra ärenden av nationellt intresse eller i industriella ärenden. Det är fråga om känsligt informations-

material som i den utlämnande fördragslutande staten särskilt har klassificerats på en nivå som kräver hög informationssäkerhet.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen den andra månaden efter att den senare underrättelsen har tagits emot om att de åtgärder som den nationella lagstiftningen kräver för att sätta överenskommelsen i kraft har slutförts. Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen för Finlands del träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 Inledning	3
1 NULÄGET	4
1.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet	4
1.2 Lagstiftning om säkerhetsutredningar	7
3 MÅLSÄTTNING.....	7
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	7
4.1 Konsekvenser för medborgarna	7
4.2 Konsekvenser för näringslivet.....	8
4.3 Ekonomiska konsekvenser	8
4.4 Konsekvenser för förvaltningen.....	8
5 Beredningen av propositionen	8
DETALJMOTIVERING	9
1 ÖVERENSKOMMELSENS INNEHÅLL OCH DESS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND.....	9
2 LAGFÖRSLAG	13
3 IKRAFTTRÄDANDE	14
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING ..	14
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	14
4.2 Behandlingsordning	16
LAGFÖRSLAG	17
FÖRDRAGSTEXT	18

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Med informationssäkerhet avses allmänt taget alla förfaranden som skyddar informationsinnehållet gentemot utomstående (informationens konfidentialitet), informationens oföränderlighet (integritet) samt informationens användbarhet. För att trygga informationssäkerheten används olika metoder, av vilka de vanligaste är kontroll av personalens tillförlitlighet och lokalernas säkerhet, sekretessbestämmelser och begränsningar i rätten att använda informationen till enbart överenskommet ändamål samt olika typer av procedurkrav för hantering och överföring av information. Säkerhetskraven omfattar informationens hela livscykel, med andra ord anskaffning, bearbetning, användning, överlämning, arkivering och utplåning.

Inom det internationella samarbetet förekommer det handlingar som innehåller sekretessbelagd information som, om den obehörigen röjs, kan medföra betydande och omfattande skada på viktiga allmänna intressen. Denna typ av material måste därför behandlas särskilt omsorgsfullt. Det handlar om Finlands trovärdighet som part i det internationella samarbetet.

Det internationella informationssäkerhets-samarbetet, som även Finland är delaktig i, omfattar skyddet av det ickeoffentliga informationsutbyte som traditionellt ingår i den diplomatiska verksamheten, liksom även i samarbetet mellan försvars- och polisväsendet. Utöver frågor som lyder under omedelbart statsansvar har internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet emellertid också en växande betydelse för det ekonomiska, industriella och teknologiska samarbetet, där tillgång till klassificerad information behövs i allt flera projekt på företagsnivå. Det här gäller särskilt då det är fråga om en myndighetsanskaffning som förutsätter att sekretessbelagd statlig information ges ut till ett företag för att ett kommersiellt kontrakt ska kunna fullgöras. Traditionellt hör anskaffningar av det här slaget särskilt till försvarets område, men sektorn blir allt bredare.

Det har trots olika strävanden inte visat sig vara möjligt att få till stånd en multilateral

konvention inom området för informations-säkerhet. Den största orsaken är skillnaderna i nationell lagstiftning samt i administrativa strukturer och kutymmer, vilket återspeglar känsligheten i informationssäkerhetsfrågor som en del av den nationella säkerheten överlag.

Bristen på en konvention tvingar således staterna, Finland medräknat, att lösa frågan genom bilaterala avtal. Finland ingick sitt första bilaterala avtal om informationssäkerhet med Tyska förbundsrepubliken år 2004. Överenskommelsen trädde i kraft den 16 juli 2004 (FördrS 96-97/2004). Ett år senare undertecknades ett avtal mellan Finland och Frankrike och det trädde i kraft den 1 augusti 2005 (FördrS 66-67/2005). Länderna, som bägge är stora medlemmar i Europeiska unionen (EU), är viktiga samarbetspartner för Finland, såväl inom området för säkerhetsförvaltning som med tanke på ekonomisk växelverkan.

Det faktum att behovet av informationssäkerhet i allt högre grad börjar fokusera också på ekonomisk verksamhet kommer till uttryck i samarbetsavtalet mellan Finland och Europeiska rymdorganisationen (ESA), nedan ESA-överenskommelsen, även den från 2004 (FördrS 94-95/2004). En av de viktigaste målsättningarna med den överenskommelsen har varit att säkerställa det finländska näringslivets möjligheter att på jämlik grund med andra medlemsländer kunna delta i ESA:s säkerhetsklassificerade anbuds-förfaranden.

Finland har hitintills, utöver överenskommelsen med Italien, undertecknat informationssäkerhetsöverenskommelser med Polen, Slovakien, Estland och Lettland. Avtalen med Spanien, Tjeckien och Litauen har framskridit till paraferingsskedet, liksom även den samnordiska informationssäkerhetsöverenskommelsen.

Överenskommelsen mellan Finland och Italien undertecknades i Rom den 12 juni 2007. Den har till största delen förhandlats fram utgående från ett modellavtal som Finland lade fram som underlag för förhandlingarna.

1 Nuläget

1.1 Lag om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet

Lagens allmänna tillämpningsområde

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) stiftades i samband med att överenskommelsen om informationssäkerhet mellan Finland och Tyskland samt ESA-överenskommelsen sattes i kraft. Lagen ansågs behövlig bl.a. för att det i samband med att internationella överenskommelser sätts i kraft är nödvändigt att avvika från våra nationella regleringar som utgår från handlingars offentlighet och säkerhet, i huvudsak med stöd av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan offentlighetslagen.

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet tillämpas på särskilt känsligt informationsmaterial. Med det avses sekretessbelagda handlingar och sekretessbelagt material som har sänts till en finländsk myndighet och där avsändaren i enlighet med en internationell överenskommelse som är bindande för Finland eller med någon annan internationell förpliktelse har försett försändelsen med en säkerhetsklassificering. Åganderätten till den överlämnade informationen består även efter överlåtelsen hos den stat som har överlämnat den. Lagen kan tillämpas endast om den internationella överenskommelsen har satts i kraft i Finland på det sätt som grundlagen förutsätter eller om det är fråga om en internationell förpliktelse som annars är bindande för Finland.

Till kategorin särskilt känsligt informationsmaterial som omfattas av lagens tillämpningsområde hänförs dessutom handlingar som har upprättats av en finländsk myndighet eller av en näringsidkare som hör till lagens tillämpningsområde och av vilka det framgår information som ingår i handlingar som har sänts till Finland eller information som kan hämtas ur sådant material. Vidare omfattar lagens tillämpningsområde handlingar och material som har framställts i Finland utgående från säkerhetsklassificerad information.

Lagens säkerhetsförpliktelser ska tillämpas också då den överenskommelse eller författning som tillämpningen av bestämmelserna baserar sig på inte längre är i kraft (15 §). Tillämpningen fortsätter så länge det är nödvändigt med tanke på det allmänna intresse som ligger till grund för säkerhetsklassificeringen.

Lagens förhållande till offentlighetslagstiftningen

Lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet innehåller flera bestämmelser som avviker från bestämmelserna om informationssäkerhet för nationella handlingar. I lagen ingår emellertid en allmän hänvisning till offentlighetslagen. Till de delar som finländska myndigheters handlingar innehåller annan information om internationellt samarbete än sådan som omfattas av internationella förpliktelser om informationssäkerhet ska offentlighetslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser tillämpas. Lagen innehåller dessutom en specialbestämmelse om beslutanderätten i situationer där information om särskilt känsligt material begärs med stöd av offentlighetslagen. Enligt offentlighetslagen kan en begäran om information behandlas och avgöras av den myndighet som förfogar över handlingen. En begäran om att få ta del av en handling kan emellertid överföras till en annan myndighet för beslut i sådana situationer som anges i 15 § i offentlighetslagen.

Tillämpning av lagen på näringsidkare

Lagen tillämpas förutom på myndigheter också på näringsidkare och deras anställda i sådana fall då näringsidkaren är part i ett säkerhetsklassificerat kontrakt eller deltar i ett upphandlingsförfarande innan ett sådant kontrakt ingås eller är underleverantör för en sådan näringsidkare (1 § 2 mom.).

Med ett säkerhetsklassificerat kontrakt avses ett kontrakt som en myndighet i en annan stat eller ett företag som har hemvist i den andra staten eller en internationell organisation eller ett internationellt organ, på det sätt som avses i en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet, har för avsikt att

ingå eller har ingått med en näringsidkare som har hemvist i Finland, om deltagandet i anbudsförfarandet eller fullgörandet av kontraktet kan kräva tillgång till särskilt känsligt informationsmaterial (2 § 3 punkten).

Enligt lagen kan en näringsidkare be om en utredning över sin tillförlitlighet och om en bedömning på basis av utredningen för att kunna delta i ett anbudsförfarande som ordnas av en myndighet i en annan stat eller av ett företag som har hemvist i den andra staten, oberoende av om Finland har ingått en överenskommelse som innehåller bestämmelser om förpliktelser som gäller informationssäkerhet med den andra staten (1 § 3 mom.). Syftet med bestämmelsen är att säkerställa finländska företags möjligheter att konkurrera om upphandlingar också när det inte finns någon internationell överenskommelse om informationssäkerhet som kan tillämpas på upphandlingen. De flesta stater förutsätter dock att det finns en bilateral överenskommelse om informationssäkerhet förrän de godkänner ett utländskt säkerhetsintyg.

En näringsidkare och den som är anställd av eller handlar på uppdrag av en näringsidkare har sekretessplikt i fråga om särskilt känsligt informationsmaterial (6 och 7 §). En näringsidkare är också skyldig att ge den information som behövs samt att tillåta att representanter för myndigheter, internationella organ och fördragsslutande stater bekantar sig med näringsidkarens säkerhetsarrangemang och lokaler, när det är nödvändigt för att uppfylla internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (16 § 2 mom., 18 § 2 mom.).

Verkställande myndigheter

Det finns bestämmelser i lag om vilka myndigheter som ska sköta internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet (National Security Authority, NSA) i uppfyllandet av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Försvarsministeriet, huvudstaben och skyddspolisen kan verka som utsedda säkerhetsmyndigheter (Designated Security Authority, DSA). Dessa myndigheter ska

t.ex. svara för säkerhetsklassificeringen av handlingar i anslutning till anbud- och upphandlingsförfaranden. Skyddspolisen och huvudstaben svarar för utredningar som gäller personsäkerhet. Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar görs däremot i sin helhet av huvudstaben.

Det finns bestämmelser i lag om myndigheters och näringsidkares informationsskyldighet. Syftet med bestämmelserna är att säkerställa att behöriga säkerhetsmyndigheter får den information de behöver för att sköta sina uppgifter. Myndigheterna kan också utan hinder av bestämmelserna om sekretess lämna ut sekretessbelagd information till den utländska fördragsslutande parten för samarbete som är baserat på en internationell förpliktelse om informationssäkerhet. Vidare har en myndighet rätt att inom ramen för en internationell förpliktelse om informationssäkerhet låta representanter för internationella organisationer och organ samt för fördragsslutande stater bekanta sig med sina säkerhetsarrangemang och lokaler, oberoende av vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av säkerhetsarrangemangen eller vad som föreskrivs eller bestäms om tillträde till utrymmen där sekretessbelagd information hanteras eller förvaras.

Den nationella säkerhetsmyndigheten ska enligt lagen i sådana fall som avses i en internationell förpliktelse om informationssäkerhet underrätta den andra fördragsslutande parten om det har kommit till dess kännedom att skyddet för säkerhetsklassificerad information har äventyrats eller om bestämmelser om informationssäkerhet har överträtts, samt vidta åtgärder för att utreda ärendet och väcka åtal mot de skyldiga (19 §).

Sekretessbeläggning och reglering av användningen av information

Särskilt känsligt informationsmaterial ska sekretessbeläggas (6 § 1 mom.). Sekretessplikten gäller också näringsidkare som är parter i säkerhetsklassificerade kontrakt.

I de fördrag som Finland har ingått, i praktiken bilaterala överenskommelser, som gäller utbyte av sekretessbelagd information mellan olika länders myndigheter, ingår i regel en bestämmelse som begränsar använd-

ningen av informationen. Sålunda får särskilt känsligt informationsmaterial användas och överlåtas endast för angivet ändamål, om inte den som har klassificerat materialet har samtyckt till något annat (6 § 2 mom.). Användningen av särskilt känsligt informationsmaterial är sålunda strikt ändamålsbunden.

Säkerhetsklassificering och -åtgärder

I lagen föreskrivs om skyldigheten att förse särskilt känsligt informationsmaterial med anteckning om säkerhetsklass. Anteckningen anger vilka åtgärder som ska vidtas vid hantering av materialet. Ju högre materialets säkerhetsklass är, desto strängare förutsätts säkerhetsåtgärderna vara. Lagen innehåller en allmän förpliktelse att tillämpa de bestämmelser om hantering av informationsmaterial som dess säkerhetsklass förutsätter samt ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet föreskriva om sådana tekniska säkerhetsåtgärder vid hantering av särskilt känsligt informationsmaterial som svarar mot dess säkerhetsklassificering (9 §).

Vid hantering av säkerhetsklassificerat material ska det enligt lagen ses till att det förvaras i ändamålsenliga utrymmen. Genom förordning av statsrådet kan det också föreskrivas om säkerhetskrav för utrymmen (10 §).

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet har det skrivits in det i internationella överenskommelser allmänna kravet att myndigheterna ska iakttäta stor restriktivitet vid användningen av säkerhetsklassificerad information och att endast personer som behöver informationen för att sköta sina uppgifter ska ges tillgång till den. Dessa personer ska namnges på förhand såvida detta förutsätts i överenskommelsen. Detsamma gäller näringsidkare, så som avses i 1 § 2 mom. (6 § 3 mom.).

Personsäkerhet

Sådan personsäkerhetsutredning som en internationell förpliktelse om informationssäkerhet kräver ska göras på det sätt som föreskrivs i och med stöd av lagen om säkerhetsutredningar (177/2002). Således fastställs ex-

empelvis dens rättigheter som är föremål för en utredning enligt denna lag.

I lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet ingår emellertid två bestämmelser som är specialbestämmelser i förhållande till lagen om säkerhetsutredningar. En begränsad säkerhetsutredning kan göras också i andra än i de fall som räknas upp i 19 § i lagen om säkerhetsutredningar, om en sådan utredning är nödvändig för att fullgöra en internationell förpliktelse om informationssäkerhet (11 § 1 mom.). En annan specialbestämmelse reglerar myndigheternas befogenheter. Säkerhetsutredningen ska göras av huvudstaben då en sådan behövs för att fullgöra en internationell förpliktelse som gäller försvarsförvaltningen eller anskaffningar av försvarsmateriel. Övriga säkerhetsutredningar som avser personer ska handläggas av skyddspolis (11 § 2 mom.). Bestämmelsen är exaktare än lagen om säkerhetsutredningar och i den beaktas vilken typ av internationell förpliktelse det är fråga om.

Enligt 10 § 2 mom. i lagen om säkerhetsutredningar får den behöriga myndighetens bedömning av tillförlitligheten eller lämpligheten för en tjänst eller ett uppdrag hos den som utredningen gäller inte ingå i en säkerhetsutredning, om inte ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som avses i lagens 9 § förutsätter det. Eftersom huvudregeln är att en säkerhetsutredning inte innehåller någon bedömning av en persons tillförlitlighet nämns bedömningen av en persons tillförlitlighet särskilt i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. En sådan bedömning ska på basis av säkerhetsutredningen göras av den nationella säkerhetsmyndigheten eller, om så har överenskommit mellan säkerhetsmyndigheterna, av den för uppgiften utsedda säkerhetsmyndigheten.

På basis av bedömningen utfärdas ett personligt säkerhetsintyg (Personal Security Clearance). Intyget skickas vanligtvis till den fördragsslutande partens säkerhetsmyndighet på det sätt som anges i överenskommelsen. I lagen föreskrivs det också om överlämnande av intyget till vederbörande själv (14 §).

Säkerhetsutredning som gäller sammanslutning

Säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar ska dels säkerställa att lokaler och hanteringspraxis är ändamålsenliga, dels att personalen är kompetent. Bedömningen av en näringsidkares tillförlitlighet avser framför allt hur väl näringsidkaren kan skydda säkerhetsklassificerad information. Säkerhetsförfarandet när det gäller en sammanslutning och den därpå baserade bedömningen utgår huvudsakligen från information som näringsidkaren själv lämnar samt från en säkerhetskartläggning av näringsidkarens lokaler, och för åtgärder som eventuellt måste vidtas ingås ett avtal med näringsidkaren. Huvudstaben svarar för dessa utredningar. Vid utredningen ska de omständigheter som anges i lagen beaktas, bland annat hur man kan skydda säkerhetsklassificerad information från att obehörigen röjas, ändras eller utplånas eller hur man kan förhindra obehörigt tillträde till utrymmen där säkerhetsklassificerad information hanteras eller där det bedrivs verksamhet som avses i ett säkerhetsklassificerat kontrakt.

Huvudstaben kan ingå avtal med näringsidkare som hör till lagens tillämpningsområde om att näringsidkaren ska förbinda sig att vidta åtgärder för att uppfylla internationella förpliktelser om informationssäkerhet (13 §). I avtalet kan de åtgärder närmare preciseras som näringsidkaren ska vidta för att uppfylla de krav som följer av internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. I avtalet förbinder sig näringsidkaren också att justera sin verksamhet i enlighet med säkerhetskartläggningen. Efter säkerhetsutredning och eventuellt avtal kan huvudstaben göra en bedömning av näringsidkarens tillförlitlighet och utfärda ett säkerhetsintyg (Facility Security Clearance).

1.2 Lagstiftning om säkerhetsutredningar

Bestämmelser om säkerhetsutredningar som hänför sig till personalsäkerhet finns i lagen om säkerhetsutredningar. Syftet med lagen är att genom utredningsförfarandet öka möjligheterna att förebygga brott som kan

medföra allvarlig skada för viktiga allmänna eller enskilda intressen eller för informationssäkerhet av synnerligen stor betydelse.

En säkerhetsutredning kan göras över en person som söker en tjänst eller ett uppdrag, som ska anställas eller antas till utbildning eller som sköter en tjänst eller ett uppdrag och den kan vara normal, omfattande eller begränsad. Säkerhetsutredningar görs i de fall som anges i lagen, t.ex. om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter att en säkerhetsutredning görs eller att ett intyg över en sådan visas upp.

Eftersom integritetsskyddet har karaktären av grundläggande rättighet är utredningsförfarandet strikt formbundet. En säkerhetsutredning kan göras endast om den som utredningen gäller i förväg har gett sitt uttryckliga, skriftliga samtycke. I lagen ingår också en uttömmande uppräkningslista över de register som får användas vid utredningsförfarandet.

Var och en har rätt att få upplysningar om huruvida det för ett visst uppdrag har gjorts en säkerhetsutredning som gäller en själv. Den som utredningen avser har också rätt att av den behöriga myndigheten på begäran få de uppgifter som en normal eller omfattande utredning innehåller om vederbörande. Denna rätt gäller emellertid inte information som hämtats ur ett register som en registrerad inte har rätt till insyn i.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att sätta i kraft överenskommelsen om informationssäkerhet mellan Finland och Italien och så förbättra samarbetet mellan länderna samt att trygga finländska företags möjligheter att delta i internationella eller finsk-italienska projekt som kan kräva utbyte av känslig sekretessbelagd information.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Konsekvenser för medborgarna

Genom att överenskommelsen sätts i kraft kommer lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet att tillämpas på säkerhetsklassificerad information

och säkerhetsklassificerat material som sänds från Italien till Finland. I lagen ingår en specialbestämmelse om att handlingar, och informationen de innehåller, som hos den andra fördragsslutande parten är sekretessbelagda eller säkerhetsklassificerade, ska vara sekretessbelagda också i Finland. Till sin utformning skiljer sig bestämmelsen från vad som föreskrivs i offentlighetslagen om sekretessbeläggning i allmänt intresse, eftersom sekretessen där i de flesta fall är beroende av konsekvenserna för det skyddade intresset ifall uppgifterna lämnades ut. Sekretessbestämmelserna i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet har sålunda en mera heltäckande ordalydelse än den allmänna offentlighetslagen.

Överenskommelsen mellan Finland och Italien gäller handlingar som någondera fördragsslutande parten anser att ska vara sekretessbelagda och således har försett med hög säkerhetsklassificering. Denna typ av handlingar är i regel sekretessbelagda också enligt 24 § 1 mom. 2 punkten i offentlighetslagen. Den största skillnaden består i att den myndighet som ska besluta om utlämnandet av en handling som avses i den internationella förpliktelsen om informationssäkerhet inte särskilt behöver motivera den skada som orsakas om informationen röjs. I övrigt ska en begäran om information behandlas i enlighet med offentlighetslagen. Myndigheten måste således säkerställa att klassificeringen av en handling svarar mot den som anges i överenskommelsen. Om det uppkommer oklarheter om huruvida klassificeringen är den rätta eller om vilken information i handlingen det är som föranleder klassificeringen, ska myndigheten kontakta den fördragsslutande part som har upprättat handlingen. En uttrycklig bestämmelse om detta ingår i artikel 3.2 i överenskommelsen mellan Finland och Italien.

Med stöd av det som anförs ovan kan bedömningen göras att förslaget om att sätta i kraft överenskommelsen om informationssäkerhet mellan Finland och Italien strängt taget inte minskar medborgarnas tillgång till information i jämförelse med tillgången till information i enlighet med den allmänna lagstiftningen.

Personssäkerheten är en viktig del av informationssäkerheten. Eftersom lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet förutsätter att det förfarande som avses i lagen om säkerhetsutredningar används för att kontrollera anställdas tillförlitlighet, innebär ett godkännande av den föreslagna lagen inga inskränkningar jämfört med tidigare i skyddet av medborgarnas personliga integritet och personuppgifter.

4.2 Konsekvenser för näringslivet

Överenskommelsen öppnar möjligheter för den finländska industrin att i motsats till tidigare få beställningar eller delta i projekt som förutsätter tillgång till information som är säkerhetsklassificerad i Italien. Analogt öppnar överenskommelsen möjligheter för den italienska industrin att i motsats till tidigare få beställningar eller delta i projekt som förutsätter tillgång till information som är säkerhetsklassificerad i Finland.

4.3 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen medför inga konsekvenser för statsfinanserna eller andra mera än obetydliga ekonomiska konsekvenser.

4.4 Konsekvenser för förvaltningen

Godkännandet av den överenskommelse och den lag som ingår i propositionen medför inga skyldigheter till eller behov av förändringar i förvaltningen.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid utrikesministeriet. I beredningen av överenskommelsen och i förhandlingarna har representanter för utrikesministeriet, justitieministeriet, försvarsministeriet samt handels- och industriministeriet deltagit.

Utlåtanden om propositionen har begärts av justitieministeriet, handels- och industriministeriet, försvarsministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, kommunikationsministeriet, skyddspolisens, huvudstaben samt Industrin och arbetsgivarna rf. I utlåtandena förordas ett snabbt godkännande och ikraftsättande av överenskommelsen.

DETALJMOTIVERING

1 Överenskommelsens innehåll och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

Artikel 1. Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde. I artikeln definieras att syftet med överenskommelsen är att skydda säkerhetsklassificerad information som Finland och Italien förmedlar till varandra. Den allmänna skyddsförpliktelsen anges i artikel 3.1, enligt vilken de fördragsslutande parterna förbinder sig att skydda säkerhetsklassificerad information som de förmedlat till varandra på samma nivå som de skyddar eget nationellt informationsmaterial som klassificerats till motsvarande säkerhetsklass.

I artikel 1.1 definieras de funktioner där överenskommelsen ska tillämpas. Dessa är internationella ärenden, försvars-, säkerhets- och polisärenden och andra ärenden av nationellt intresse samt industriella ärenden. Upprätthållandet av gränssäkerheten anses ingå i dessa ärenden. Överenskommelsen tillämpas således endast på förmedling av information som gäller dessa ärenden och som hos den andra fördragsslutande staten har försetts med särskild klassificeringsanteckning.

Överenskommelsen ska också tillämpas när en part i ett projekt som kräver tillgång till myndighetsövervakad säkerhetsklassificerad information eller sådant material är ett privat företag eller en privat sammanslutning.

Enligt artikel 1.2 ska överenskommelsen inte påverka någondera fördragsslutande partens förbindelser orsakade av andra internationella överenskommelser och den får inte heller användas i strid med tredje staters intressen.

Artikel 2. Definitioner. I artikeln definieras de begrepp som är centrala för tillämpningen av överenskommelsen.

I punkt a definieras säkerhetsklassificerad information. Överenskommelsen gäller information, handlingar eller material, oavsett form, karaktär och förmedlingssätt, som har säkerhetsklassificerats med en anteckning i enlighet med nationell lag.

Enligt punkt b avses med säkerhetsklassificering en anteckning som i enlighet med nationell lag uttrycker den säkerhetsklassificerade informationens sekretessnivå.

Enligt punkt c avses med säkerhetsklass en klass som i enlighet med nationell lag beskriver den säkerhetsklassificerade informationens betydelse och sekretessnivå.

I punkt d definieras leverantörer och underleverantörer som statliga organ eller fysiska eller juridiska personer eller kontraktsparter i säkerhetsklassificerade kontrakt, som hör till den fördragsslutande partens jurisdiktion och som äger rättshandlingsförmåga.

I punkt e definieras säkerhetsklassificerade kontrakt som kontrakt om leverans av varor, om uppdrag eller tjänster som förutsätter tillgång till säkerhetsklassificerad information eller att sådan information framställs. Punkten är i samklang med 2 § 3 punkten i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Enligt punkt f avses med sekretessbrott följderna av en nationellt lagstridig gärning eller underlåtelse som kan hota eller riskera sekretessen i säkerhetsklassificerad information.

I punkt g definieras riskerad säkerhet som situationer där säkerhetsklassificerad information helt eller delvis har hamnat i sådana personers besittning som inte är berättigade att få tillgång till den.

Enligt punkt h avses med intyg baserat på en personsäkerhetsutredning ett positivt beslut om en persons tillförlitlighet utfärdat i enlighet med nationell lag av den behöriga säkerhetsmyndigheten.

Enligt punkt i avses med intyg baserat på en säkerhetsutredning som gäller sammanslutning ett positivt beslut om förmågan hos ett statligt organ eller hos en offentlig eller privat juridisk person att skydda säkerhetsklassificerad information i deras besittning utfärdat i enlighet med nationell lag av den behöriga säkerhetsmyndigheten.

I punkt j definieras informationsbehov som principen om att en person kan beviljas tillgång till säkerhetsklassificerad information endast utgående från sina tjänsteförpliktelser

eller uppdrag. Definitionen motsvarar bestämmelserna i 6 § 3 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

I punkt k definieras en behörig säkerhetsmyndighet som en nationell säkerhetsmyndighet, en utsedd säkerhetsmyndighet eller något annat organ som enligt nationell lag ansvarar för verkställandet av överenskommelsen.

Enligt punkt l avses med företagssäkerhet de skyddsåtgärder som vidtas vid kontraktsförhandlingar eller vid säkerhetsklassificerade kontrakt för att förhindra att säkerhetsklassificerad information riskeras.

I punkt m definieras utlämnande part som den fördragsslutande part och de statliga organ och fysiska eller juridiska personer som hör till dess jurisdiktion, som lämnar ut säkerhetsklassificerad information.

I punkt n definieras mottagarpart som den fördragsslutande part och de statliga organ och fysiska eller juridiska personer som hör till dess jurisdiktion som säkerhetsklassificerad information lämnas ut till.

Enligt punkt o avses med nationell lag en fördragsslutande parts lagar, författningar på lägre nivå samt officiella bestämmelser och myndighetsföreskrifter.

Artikel 3. Åtgärder till skydd för säkerhetsklassificerad information.

Artikeln innehåller de viktigaste ömsesidiga skyddsförpliktelserna.

I artikel 3.1 förpliktas de fördragsslutande parterna att ge den säkerhetsklassificerade information som överenskommelsen avser samma skydd som de ger egen information av motsvarande säkerhetsklass. I 8 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om anteckningsskyldighet.

Artikel 3.2 handlar om mottagarpartens skyldighet att vidmakthålla klassificeringsanteckningen i mottagen information. Mottagarpartens säkerhetsmyndighet har rätt att ändra eller häva en anteckning endast på begäran av den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet. Här konstateras också att mottagarpartens säkerhetsmyndighet har rätt att be om att en klassificering ändras eller hävs. Detta är viktigt när en finländsk myndighet får en begäran om information som

ingår i en säkerhetsklassificerad handling. En myndighet ska enligt bestämmelserna i 17 § i offentlighetslagen se till att tillgången till information inte begränsas mera än vad som är nödvändigt för det intresse som ska skyddas. Om det i Finland till exempel på grund av tidens gång inte längre verkar finnas grund för säkerhetsklassificeringen hos en begärd handling är det meningen att myndigheten ska be den italienska säkerhetsmyndigheten överväga om det ur italiensk synpunkt vore möjligt att revidera klassificeringen.

I artikel 3.3 föreskrivs att information som hör till säkerhetsklassen YTTERST HEMLIG/SEGRETISSIMO får översättas eller kopieras endast med tillstånd av den utlämnande parten. Nationella föreskrifter om hur förpliktelsen ska uppfyllas kan vid behov utfärdas med stöd av 9 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Artikel 3.4 förpliktar mottagarparten att i enlighet med nationell lag utplåna information som hör till säkerhetsklasserna HEMLIG/SEGRETO eller KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO när den inte längre är aktuell. Däremot ska information som hör till säkerhetsklassen YTTERST HEMLIG/SEGRETISSIMO returneras till den utlämnande parten sedan den med beaktande av nationell lag inte längre anses behövlig eller när dess giltighetstid har gått ut.

I artikel 3.5 förpliktas mottagarparten att förstöra den säkerhetsklassificerade informationen i en krissituation där säkerheten inte kan garanteras.

Artikel 3.6 handlar om personsäkerhet. Enligt den får tillgång till säkerhetsklassificerad information endast beviljas personer med motiverat informationsbehov. Tillgång till information i säkerhetsklassen KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO eller högre får endast beviljas personer som har säkerhetsklarats. Bestämmelsen är i samklang med 6 § 3 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet, enligt vilken endast personer som behöver informationsmaterialet för att sköta sina uppgifter ska ges tillgång till det. Den kontroll av personers tillförlitlighet som den internationella informationssäkerhetsförpliktelsen förutsätter görs i Finland i enlighet med lagen

om säkerhetsutredningar samt med 11 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Personsäkerhetsutredningarna görs av huvudstaben i ärenden som gäller försvarsförvaltningen, i övriga fall av skyddspolisen.

I artikel 3.7 finns ett förbud mot att överlåta säkerhetsklassificerad information till internationella organisationer, en tredje stats tjänstemän eller juridiska personer, eller en tredje stats medborgare utan skriftligt samtycke på förhand av den utlämnande fördragsslutande partens säkerhetsmyndighet. I 6 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet finns det en specialbestämmelse om sekretessbeläggning, enligt vilken information som har säkerhetsklassificerats i enlighet med en internationell överenskommelse om informationssäkerhet ska sekretessbeläggas.

I artikel 3.8 förpliktas de fördragsslutande parterna att se till att säkerhetsutredningarna över personer och sammanslutningar utförs på vederbörligt sätt.

Enligt 3.9 får säkerhetsklassificerad information överlåtas till en tredje part endast med den utlämnande partens tillstånd.

I artikel 3.10 föreskrivs att säkerhetsklassificerad information endast får användas för det ändamål som det har utlämnats för.

Artikel 4. Säkerhetsklasserna.

I artikel 4.1 definieras de säkerhetsklasser som tillämpas på säkerhetsklassificerad information i Finland och i Italien.

I artikel 4.2 definieras det hur säkerhetsklasserna motsvarar varandra. Vardera staten har fyra säkerhetsklasser.

Den högsta säkerhetsklassen som kräver de strängaste informationssäkerhetsåtgärderna är "YTTERST HEMLIIG" (SEGRETISSIMO). Till denna klass räknas i Finland information som, om den obehörigen röjs, kan orsaka särskilt påtaglig skada för försvaret, säkerheten, internationella relationer eller andra allmänna intressen. Finlands internationella relationer skyddas i 24 § 1 mom. 1 och 2 punkten i offentlighetslagen, försvaret i punkt 10 och säkerheten i punkterna 5, 8 och 9 i samma moment. Andra allmänna intressen som avses i definitionen kan till exempel vara säkerhetsarrangemangen för statsledningen och vid statsbesök samt för datasys-

tem (24 § 1 mom. 7 punkten) eller samhällsekonomin (24 § 1 mom. 11 och 12 punkten).

Den nästhögsta säkerhetsklassen är "HEMLIG" (SEGRETO). Till denna klass hör i Finland information som, om den obehörigen röjs, kan orsaka väsentlig skada för försvaret, säkerheten, internationella relationer eller andra allmänna intressen.

Den tredje högsta säkerhetsklassen är "KONFIDENTIELL" (RISERVATISSIMO), varmed i Finland avses information som, om den obehörigen röjs, kan skada försvaret, säkerheten, internationella relationer eller andra allmänna intressen.

Till den fjärde klassen av dokument, "BEGRÄNSAD TILLGÅNG" (RISERVATO) hör information som, om den obehörigen röjs, kan skada allmänna intressen eller försämrade myndigheternas möjligheter att agera.

Artikel 5. Intyg baserade på säkerhetsutredningar.

Enligt artikeln garanterar de fördragsslutande parterna att det finns vederbörliga personsäkerhetsutredningar som bekräftar tillförlitligheten hos de personer som behöver tillgång till information i säkerhetsklassen KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO eller högre. De fördragsslutande parterna erkänner ömsesidigt varandras intyg över säkerhetsutredningar som gäller personer och sammanslutningar, bistår på begäran varandra med säkerhetsutredningar över personer och sammanslutningar samt underrättar varandra om eventuella återkallade intyg eller klassänkningar i dem. Bestämmelsen är i samklang med 6 § 3 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet, enligt vilken endast personer som behöver informationsmaterialet för att sköta sina uppgifter ska ges tillgång till det. Den kontroll av personers tillförlitlighet som den internationella informationssäkerhetsförpliktelsen förutsätter görs i Finland i enlighet med lagen om säkerhetsutredningar samt med 11 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Personsäkerhetsutredningarna görs av huvudstaben i ärenden som gäller försvarsförvaltningen, i övriga fall av skyddspolisen. Utredningar som gäller sammanslutningar görs alltid av huvudstaben.

Artikel 6. Behöriga säkerhetsmyndigheter.

I artikel 6.1 namnges de behöriga säkerhetsmyndigheter som i vardera fördragsslutande staten har det allmänna ansvaret för att överenskommelsen genomförs. De fördragsslutande parterna förbinder sig till att meddela varandra när det sker ändringar i säkerhetsmyndigheterna samt att underrätta varandra om eventuella andra säkerhetsmyndigheter som kan ha uppgifter med anknytning till överenskommelsen. Enligt lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet är den nationella säkerhetsmyndigheten i Finland (National Security Authority, NSA) utrikesministeriet, där uppgiften handhas av säkerhetsenheten. I Italien är ministerrådet nationell säkerhetsmyndighet. Särskilt utsedda säkerhetsmyndigheter (Designated Security Authority/DSA) är i Finland enligt 4 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet huvudstaben, skyddspolisen samt försvarsministeriet. Italien har inga utsedda säkerhetsmyndigheter.

I artikel 6.2 förpliktas de behöriga säkerhetsmyndigheterna att på begäran ge varandra uppgifter om sina säkerhetsarrangemang och -procedurer i syfte att förenhetliga sina säkerhetsstandarder.

Enligt artikel 6.3 kan säkerhetsmyndigheterna samråda i avsikt att säkerställa ett nära samarbete.

Artikel 7. Besök

Artikeln innehåller bestämmelser om de procedurer som ska följas när man ordnar besök för den ena fördragsslutande partens representanter till den andra fördragsslutande partens lokaler där säkerhetsklassificerad information utvecklas, hanteras, framställs eller förvaras eller där man genomför säkerhetsklassificerade projekt. Besöken som representanterna för de fördragsslutande parterna gör är en del av projektsamarbetet i överensstämmelse med överenskommelsen men de kan också vara ett medel för att kontrollera den lokalsäkerhet som ett adekvat skydd av säkerhetsklassificerad information kräver.

Enligt artikel 7.1 förutsätter ett besök alltid skriftligt förhandstillstånd av mottagarpartens säkerhetsmyndighet.

Artikel 7.2 innehåller närmare bestämmelser om vilka uppgifter som ska inkluderas i besöksansökan.

Enligt artikel 7.3 ska de behöriga säkerhetsmyndigheterna utarbeta och sinsemellan avtala om en besökspraxis.

I artikel 7.4 förpliktas besökare att iaktta värdstatens säkerhetsbestämmelser. I artikeln konstateras också att säkerhetsklassificerad information som överläts till besökare i samband med besök ska tolkas ha överlåtit till den andra fördragsslutande parten.

Bestämmelser om sådana besök finns i 18 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Artikel 8. Företagssäkerhet.

Artikeln innehåller bestämmelser för situationer där den ena fördragsslutande parten ingår eller ger en kontraktspart inom sin jurisdiktion tillstånd att ingå ett säkerhetsklassificerat kontrakt på den andra fördragsslutande partens territorium.

Enligt artikel 8.1 är den fördragsslutande part på vars område kontraktet ska genomföras ansvarig för skyddet av den säkerhetsklassificerade informationen

Artikel 8.2 innehåller bestämmelser om att nödvändiga säkerhetsutredningar över personer och sammanslutningar ska tillställas den fördragsslutande part som ingår eller som har gett tillstånd att ingå ett kontrakt.

Artikel 8.3 definierar tillståndspliktigheten för underleverantörskontrakt samt jämställer underleverantörer med huvudleverantörer vad gäller kraven på informationssäkerhet.

I artikel 8.4 förutsätts de behöriga säkerhetsmyndigheterna i samråd utarbeta procedurer kring företagssäkerheten.

Nationella bestämmelser om säkerhetsklassificerade kontrakt finns i 1 § 2 mom. (tillämpning på näringsidkare), i 2 § 2 punkten (särskilt känsligt informationsmaterial), i 7 § (tystnadsplikt och förbud mot utnyttjande) samt i 12 (säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar) och 13 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. I lagens 13 § finns det bestämmelser om förbindelser som en kontraktspart kan ingå om att vidta säkerhetsåtgärder. De nationella bestämmelserna motsvarar förpliktelserna i överenskommelsen. Finländska myndigheters rätt att lämna ut in-

formation som är nödvändig för att uppfylla förpliktelsen finns förskrivna i 17 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Artikel 9. Förmedling av säkerhetsklassificerad information.

Artikeln innehåller bestämmelser om förfarandet vid överföring av klassificerad information mellan de fördragsslutande parterna. Förfarandet vid förmedling av information beror på informationens säkerhetsklass. Enligt artikel 9.1 får information som hör till säkerhetsklassen "YTTERST HEMLIG" (SEGRETISSIMO) endast förmedlas via officiella regeringskanaler. Likaledes ska information som hör till säkerhetsklasserna "HEMLIG" (SEGRETISSIMO) och "KONFIDENTIELL" (RISERVATISSIMO) enligt artikel 9.2 förmedlas via officiella regeringskanaler, men kan i brådskande fall och med tillstånd av de behöriga säkerhetsmyndigheterna även förmedlas via andra kanaler. Information som hör till säkerhetsklassen "BEGRÄNSAD TILLGÅNG" (RISERVATO) får enligt artikel 9.5 även förmedlas per post eller med någon leveranstjänst.

Information som hör till säkerhetsklasserna "HEMLIG" (SERGRETO) och "KONFIDENTIELL" (RISERVATISSIMO) får elektroniskt förmedlas fullt krypterat med krypteringsmetoder och -apparatur som de behöriga säkerhetsmyndigheterna gemensamt har godkänt. Vid större leveransposter ska de behöriga säkerhetsmyndigheterna från fall till fall komma överens om hur man ska förfara.

Artikel 10. Sekretessbrott

I artikel 10.1 förpliktas den fördragsslutande part på vars område sekretessen riskerades att omedelbart underrätta den andra fördragsslutande parten om det skedda samt att undersöka fallet inom ramen för sina nationella lagar. Fördragsparten ska enligt vad som föreskrivs i artikel 10.3 sträva efter att begränsa den skada som skett och förhindra att sådant sker på nytt. Den andra fördragsslutande partens myndigheter kan på begäran bistå undersökningarna. I det fall att sekretessbrottet sker på en tredje stats territorium hör ansvaret för de åtgärder som anges i 10.1 i mån av möjlighet till den utlämnande staten (artikel 10.2).

Bestämmelserna som gäller förpliktelserna i denna artikel ingår i 19 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Artikel 11. Tvistlösning

Enligt artikeln ska alla tvister som uppkommer mellan de fördragsslutande parterna om tolkning eller tillämpning av överenskommelsen endast och enbart avgöras i samråd mellan parterna.

Artikel 12. Ekonomiska bestämmelser

Enligt artikeln står vardera fördragsslutande parten själv för kostnader som uppkommer vid genomförandet av överenskommelsen.

Artikel 13. Slutbestämmelser

Artikeln innehåller bestämmelser om ikraftträdandet av överenskommelsen, ändringar i den samt om uppsägning av den. Överenskommelsen gäller tills vidare och kan ändras på gemensam överenskommelse mellan de fördragsslutande parterna. I artikel 13.3 förpliktas de fördragsslutande parterna att utan dröjsmål underrätta varandra om alla ändringar i nationell lag som kan inverka på tillämpningen av överenskommelsen eller som kan ge upphov till behov att göra ändringar i den.

I artikel 13.4 konstateras att det samförståndsprotokoll om allmänna säkerhetsåtgärder för att skydda säkerhetsklassificerad information som undertecknades den 9 mars 1993 ska upphöra att gälla när den föreliggande överenskommelsen träder i kraft.

2 Lagförslag

I 95 § i grundlagen förutsätts det att bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft nationellt genom en särskild ikraftträdandelag. Sådana bestämmelser ska sättas i kraft genom en lag också när det till följd av förpliktelsen inte är nödvändigt att justera det materiella innehållet i den nationella lagstiftningen. Eftersom det inte är nödvändigt att ändra den materiella lagstiftningen för att genomföra förpliktelserna i säkerhetsöverenskommelsen mellan Finland och Italien, innehåller propositionen endast ett förslag till en blankettlag.

1 §. Genom bestämmelsen i lagförslagets 1 § sätts de bestämmelser i överenskommelsen i kraft som hör till området för lagstiftningen. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen refereras nedan i avsnittet om riksdagens samtycke.

2 §. Om lagens ikraftträdande bestäms genom förordning av republikens president. Avsikten är att lagen sätts i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finlands del.

3 Ikraftträdande

Enligt artikel 13.1 i överenskommelsen mellan Finland och Italien ska de fördragsslutande parterna underrätta varandra när de åtgärder som den nationella lagstiftningen kräver för att sätta i kraft överenskommelsen har slutförts. Överenskommelsen träder i kraft den första dagen den andra månaden efter att den senare underrättelsen har tagits emot. Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen för Finlands del träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om den sak som bestämmelsen gäller är sådan att om den enligt grundlagen ska föreskrivas i lag eller om det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse om

en internationell förpliktelse på dessa grunder till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd).

På de grunder som nämns ovan förutsätter flera bestämmelser i den överenskommelse som ingår i propositionen riksdagens samtycke. I *artikel 1* definieras överenskommelsens syfte och tillämpningsområde. I *artikel 2* definieras vad som avses med säkerhetsklassificerad information och säkerhetsklassificerade kontrakt. Eftersom dessa bestämmelser i överenskommelsen direkt eller indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen förutsätter de riksdagens godkännande (GrUU 6/2001 rd).

I *artikel 3* föreskrivs om åtgärder som fordras för att skydda säkerhetsklassificerad information inom överenskommelsens tillämpningsområde och som begränsar förmedlingen och användningen av samt tillgången till sådan information. I artikel 3.1 förpliktas mottagarparten att vidta alla åtgärder som fordras enligt nationell lag för att skydda sådan säkerhetsklassificerad information som avses i överenskommelsen. I artikeln föreskrivs också om mottagarpartens skyldighet att ge mottagen information samma skydd som egen information av motsvarande säkerhetsklass. Det här kräver bland annat att mottagarparten förser mottagen säkerhetsklassificerad information med en anteckning som anger motsvarande nationella säkerhetsklass. Artikel 3.2 innehåller bestämmelser om ändring och hävning av säkerhetsklassificeringar. I artikel 3.3–3.5 finns det bestämmelser om översättning, kopiering och utplåning av säkerhetsklassificerad information. I artikel 3.6 anges en begränsning som gäller personer som ges tillgång till säkerhetsklassificerad information. Säkerhetsklassificerad information får endast överlåtas till personer som för att sköta sitt arbete eller ett givet uppdrag har ett informationsbehov. Enligt artikel 3.7 och 3.9 är huvudregeln att mottagarparten ska sekretessbelägga säkerhetsklassificerad information, såvida inte den utlämnande parten meddelar något annat. I artikel 3.8 förpliktas de fördragsslutande parterna att utföra säkerhetsgranskningar av lokaler och personsäker-

hetsutredningar på vederbörligt sätt. I artikel 3.10 anges en begränsning i användningen av säkerhetsklassificerad information.

I Finland är myndighetshandlingarna enligt huvudregeln offentliga. Var och en har enligt 12 § 2 mom. i grundlagen rätt att ta del av myndigheters offentliga handlingar. Denna rätt kan endast av tvingande skäl begränsas genom lag. Allmänt tillämpliga bestämmelser om sekretess- och klassificeringsanteckningar ingår i 25 § i offentlighetslagen. Enligt lagens 25 § ska en anteckning om sekretess göras i en myndighetshandling som en myndighet ger ut till en part och som ska vara sekretessbelagd på grund av någon annans eller allmänt intresse. I andra sekretessbelagda handlingar kan en anteckning göras efter prövning. Avvikande från bestämmelserna i offentlighetslagen ska särskilt känsligt informationsmaterial enligt 6 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet sekretessbeläggas. I 8 § i samma lag finns det också bestämmelser om anteckning av säkerhetsklass i särskilt känsligt informationsmaterial. I enlighet med den ska särskilt känsligt informationsmaterial oberoende av vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet förses med sådan anteckning om säkerhetsklass som anges i en internationell förpliktelse som gäller informationssäkerhet för att ange vilka säkerhetskrav som ska iakttas vid hanteringen av materialet. Bestämmelserna i överenskommelsen ställer följaktligen strängare krav än den finländska lagstiftningen på anteckning om sekretess i säkerhetsklassificerad information. Förpliktelser som motsvarar de nämnda bestämmelserna i överenskommelsen om plikten att sekretessbelägga information och om hur den ska användas och hanteras, om tystnadsplikt och utnyttjandeförbud samt om säkerhetskraven på lokaler och säkerhetsutredningar över personer och sammanslutningar ingår i 3 kap. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

I artikel 5 föreskrivs om de fördragsslutande parternas skyldighet att göra en adekvat säkerhetsutredning över personer som har eller kan ha tillgång till sådan säkerhetsklassificerad information som avses i överenskommelsen. I upplägget för säkerhetsutred-

ningar ska det beaktas som sägs i 10 § 1 mom. i grundlagen om tryggt privatliv och om plikten att lagstifta om skydd för personuppgifter. I Finland finns det föreskrifter om personer som är föremål för säkerhetsutredningar samt om förfarandet vid utredningar i lagen om säkerhetsutredningar.

I artikel 6 definieras att utrikesministeriet är Finlands nationella säkerhetsmyndighet. Bestämmelsen motsvarar 4 § 1 mom. i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet. Bestämmelsen är konstaterande och ska därför inte anses förutsätta riksdagens samtycke.

I artikel 7 i överenskommelsen finns det bestämmelser om att en fördragsslutande part ska tillåta att representanter för den andra fördragsslutande parten eller för beställningsmottagare som verkar inom den andra partens territorium besöker partens egna offentliga myndigheter och inrättningar samt lokalerna till beställningsmottagare som är etablerade inom det egna territoriet. Avsikten med besök av de fördragsslutande parternas representanter är att säkerställa att överenskommelsens syfte om ett adekvat skydd för säkerhetsklassificerad information förverkligas. Denna besöksrätt innehåller inget sådant utövande av offentlig makt eller sådan granskningsrätt som står i konflikt med grundlagen (GrUU 179/1997). Genom bestämmelsen i överenskommelsen uppkommer det indirekt en skyldighet även för privata beställningsmottagare att tillåta besök i sina egna lokaler. I 18 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet finns motsvarande föreskrifter om faktorer i anslutning till verkställandet av överenskommelsens besöksbestämmelse.

I artikel 8 finns bestämmelser om företags-säkerhet. Föreskrifter om säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar ingår i 12 och 13 § i lagen om internationella förpliktelser om informationssäkerhet.

Artikel 9 innehåller bestämmelser om förmedling av säkerhetsklassificerad information. Bestämmelser om hanteringskraven för de olika säkerhetsklasserna finns i 9 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller säkerhetsklassificerad information. Bestämmelser om säkerhetsåtgärderna i de olika säkerhetsklasserna som ska beaktas i hanter-

ingen av särskilt känsligt informationsmaterial kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

I *artikel 10* i överenskommelsen förutsätts att de fördragsslutande parterna omedelbart underrättar varandra såvida sekretessen i säkerhetsklassificerad information har brutits eller om sådan information har utsatts för någon annan kränkning som nämns i artikeln. Vidare måste de fördragsslutande parterna utreda överträdelser av sekretessbestämmelserna för säkerhetsklassificerad information samt vidta åtgärder för att förebygga sådana överträdelser. I 19 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet föreskrivs om de nationella säkerhetsmyndigheternas skyldigheter i sådana situationer som avses i överenskommelsens bestämmelser.

4.2 Behandlingsordning

Bestämmelser som är av betydelse för behandlingsordningen ingår i överenskommelsens 3 artikel som ställer begränsningar för offentligheten när det gäller information och material som har säkerhetsklassificerats. Bestämmelsen är betydelsefull för rätten till information enligt offentlighetsprincipen som tryggas genom grundlagens 12 § 2 mom. Rätten till information får endast begränsas genom lag och endast av tvingande skäl. Att trygga Finlands och finländska företags möjligheter att delta i internationella samt finsk-

italienska bilaterala aktiviteter och projekt som förutsätter utbyte av känslig och sekretessbelagd information kan anses vara ett sådant tvingande skäl. En specialbestämmelse om sekretessbeläggning ingår i 6 § i lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet.

Den mellan Finland och Italien upprättade överenskommelsen om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information kan inte anses innehålla bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen. Enligt regeringens uppfattning kan överenskommelsen följaktligen godkännas med enkel majoritet och förslaget om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan och i enlighet med grundlagens 94 § föreslås

att Riksdagen godkänner den i Rom den 12 juni 2007 mellan Republiken Finland och Republiken Italien ingångna överenskommelsen om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen överlämnas till riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Italien om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Rom den 12 juni 2007 mellan Republiken Finland och Republiken Italien ingångna överenskommelsen om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad in-

formation gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 23 november 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare
Statsminister *Matti Vanhanen*

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands regering och Republiken Italiens regering om ömsesidigt skydd för säkerhetsklassificerad information

Republiken Finlands regering och republiken Italien regering, nedan "de fördragsslutande parterna", som önskar skydda säkerhetsklassificerad information som utbyts mellan dem direkt eller via andra statliga organ eller via offentlighetsrättsliga eller privaträttsliga juridiska personer som hör till deras jurisdiktion, har ingått följande överenskommelse:

Artikel 1

Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde

1. Syftet med denna överenskommelse är att skydda säkerhetsklassificerad information som den ena fördragsslutande parten har förmedlat till den andra fördragsslutande parten i internationella ärenden, i försvars-, säkerhets- eller polisärenden eller i andra ärenden av nationellt intresse eller i industriärenden, eller som har förmedlats vid fullgörandet eller beredningen av säkerhetsklassificerad kontrakt, eller som annars har uppkommit eller framställts vid verksamhet som hör till tillämpningsområdet för överenskommelsen.

2. Överenskommelsen påverkar inte någondera fördragsslutande partens förbindelser orsakade av andra internationella överenskommelser och den får inte användas i strid med tredje staters intressen, säkerhet eller territoriella integritet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna överenskommelse avses med:

a. Säkerhetsklassificerad information:

Information, handlingar eller material, oavsett form, karaktär och förmedlingssätt, som har säkerhetsklassificerats och i enlighet med

nationell lag försetts med klassificeringsanteckning för att säkerställa att de skyddas på vederbörligt sätt.

b. Säkerhetsklassificering:

Anteckning som i enlighet med nationell lag uttrycker den säkerhetsklassificerade informationens sekretessnivå.

c. Säkerhetsklass:

Klass som i enlighet med nationell lag beskriver den säkerhetsklassificerade informationens betydelse och sekretessnivå.

d. Leverantör eller underleverantör:

Statliga organ eller fysiska eller juridiska personer eller kontraktsparter i säkerhetsklassificerad kontrakt som hör till den fördragsslutande partens jurisdiktion och som äger rättshandlingsförmåga.

e. Säkerhetsklassificerat kontrakt:

Kontrakt om leverans av varor, om uppdrag eller tjänster som förutsätter tillgång till säkerhetsklassificerad information eller att sådan information framställs.

f. Sekretessbrott:

Följderna av en nationellt lagstridig gärning eller underlåtelse som kan hota eller riskera sekretessen i säkerhetsklassificerad information.

g. Riskerad säkerhet:

Situationer där säkerhetsklassificerad information helt eller delvis har hamnat i obehörigs besittning, i sådana personers besittning som inte har säkerhetsklarats eller som inte har ett motiverat informationsbehov, eller situationer där en händelse av detta slag sannolikt har inträffat.

h. Intyg baserat på en personsäkerhetsutredning:

Ett positivt beslut av den behöriga säkerhetsmyndigheten i ett förfarande där man bedömer en persons lojalitet och tillförlitlighet och fastställer att de övriga kriterierna i nationell lag uppfylls.

i. Intyg baserat på en säkerhetsutredning som gäller sammanslutning:

Ett positivt beslut av den behöriga säkerhetsmyndigheten med vilket man bekräftar förmågan hos ett statligt organ eller hos en offentlig eller privat juridisk person att hålla säkerhetsklassificerad information i sin besittning och att skydda den på adekvat sätt i enlighet med nationell lag.

j. Informationsbehov:

Principen om att en person kan beviljas tillgång till säkerhetsklassificerad information endast utgående från sina tjänsteförpliktelser eller uppdrag.

k. Behörig säkerhetsmyndighet:

Nationell säkerhetsmyndighet, utsedd säkerhetsmyndighet eller något annat organ som är behörig enligt nationell lag och ansvarig för verkställandet av denna överenskommelse;

l. Företagssäkerhet:

Skyddsåtgärder och skyddsprocedurer vid kontraktsförhandlingar eller säkerhetsklassificerade kontrakt för att förhindra att säkerhetsklassificerad information försvinner eller riskeras, för att upptäcka om så sker och för att vid behov korrigera läget.

m. Utlämnande part:

Den fördragsslutande part och de statliga organ och fysiska eller juridiska personer som hör till dess jurisdiktion, som lämnar ut säkerhetsklassificerad information.

n. Mottagarpart:

Den fördragsslutande part och de statliga organ och fysiska eller juridiska personer som hör till dess jurisdiktion, som säkerhetsklassificerad information lämnas ut till.

o. Nationell lag:

De fördragsslutande parternas lagar, författningar på lägre nivå samt officiella bestämmelser och myndighetsföreskrifter.

Artikel 3

Åtgärder till skydd för säkerhetsklassificerad information

1. De fördragsslutande parterna ska i enlighet med sin nationella lag vidta alla åtgärder som fordras för att skydda sådan säkerhetsklassificerad information som avses i denna överenskommelse. De ska ge denna information samma skydd som de ger egen information av motsvarande säkerhetsklass.

2. Mottagarpartens behöriga säkerhetsmyndighet ska ändra eller häva en säkerhetsklassificering på begäran av den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet. Mottagarpartens behöriga säkerhetsmyndighet kan be den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet att ändra eller häva en säkerhetsklassificering eller att framföra grunderna för valet av en given säkerhetsklass.

3. Information som hör till säkerhetsklassen YTTTERST HEMLIG/SEGRETISSIMO får översättas eller kopieras om den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet på förhand har gett sitt skriftliga tillstånd till det.

4. Information som hör till säkerhetsklassen HEMLIG/SEGRETO eller KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO ska utplånas i enlighet med bestämmelserna i nationell lag. Information som hör till säkerhetsklassen YTTTERST HEMLIG/SEGRETISSIMO ska returneras till den utlämnande parten med iakttagande av det förfaringsätt som föreskrivs i artikel 9 sedan den med beaktande av nationell lag inte längre anses behövlig eller när dess giltighetstid har gått ut.

5. I krissituationer där säkerhetsklassificerad information, som har framställts eller förmedlats på det sätt som avses i denna överenskommelse, inte kan skyddas eller returneras, ska informationen omedelbart förstöras. Mottagarparten ska så fort som möjligt underrätta den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet om att den har förstörts.

6. Tillgång till säkerhetsklassificerad information får endast beviljas personer som har ett informationsbehov i sitt arbete eller för ett givet uppdrag. Tillgång till information i säkerhetsklassen KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO eller högre får endast ges personer som har intyg på en tillräcklig personsäkerhetsutredning på det sätt som avses i artikel 5.

7. Ingendera fördragsslutande parten får ge internationella organisationer, en tredje stats tjänstemän eller juridiska personer, eller en tredje stats medborgare som bor i ett tredje land tillgång till säkerhetsklassificerad information utan skriftligt samtycke på förhand av den fördragsslutande parts behöriga sä-

kerhetsmyndighet som har beslutat om klassificeringen.

8. Vardera fördragsslutande parten svarar inom sitt eget territorium för att de säkerhetsgranskningar av lokaler och de utredningar över personsäkerheten som överenskommelsen förutsätter utförs på vederbörligt sätt. Vardera fördragsslutande parten ska tillåta besök i enlighet med vad som avses i artikel 7.

9. Säkerhetsklassificerad information får utlämnas till en tredje part efter att den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet har gett sitt skriftliga tillstånd till det. I tillståndet kan utlämningen underställas vidare restriktioner.

10. Vardera fördragsslutande parten ska se till att säkerhetsklassificerad information som de har tagit emot av den andra fördragsslutande parten endast används för det ändamål som den utlämnats för.

Artikel 4

Säkerhetsklasser

1. Följande säkerhetsklasser ska tillämpas på säkerhetsklassificerad information som överlämnas i enlighet med denna överenskommelse:

a) I Republiken Finland **BEGRÄNSAD TILLGÅNG/KONFIDENTIELL/HEMLIG/YTTERST HEMLIG**

b) I Republiken Italien **RISERVATO/RISERVATISSIMO/SEGRETO/SEGRETISSIMO**

2. De fördragsslutande parterna har beslutat att de nationella säkerhetsklasserna motsvarar varandra enligt följande:

Republiken Finland
ERITTÄIN SALAINEN/YTTERST HEMLIG
SALAINEN/HEMLIG
LUOTTAMUKSELLI- NEN/KONFIDENTIELL
KÄYTTÖ RAJOITETTU/BEGRÄNSAD TILLGÅNG

Republiken Italien
SEGRETISSIMO
SEGRETO
RISERVATISSIMO
RISERVATO

Artikel 5

Intyg baserade på säkerhetsutredningar

1. Vardera fördragsslutande parten garanterar att det har gjorts en adekvat och giltig personsäkerhetsutredning över varje person som på grund av sina tjänsteförpliktelser eller sina uppdrag behöver tillgång till information i säkerhetsklassen

KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO eller högre, baserat på vilken den behöriga säkerhetsmyndigheten har utfärdat ett intyg i enlighet med nationell lag.

2. Syftet med de undersökningsåtgärder som föregår personsäkerhetsutredningar över privatpersoner, utgående från vilka tillgång till säkerhetsklassificerad information kan beviljas utan säkerhetsrisk, är att säkerställa att personen är lojal och tillförlitlig och fyller de kriterier som nationell lag föreskriver.

3. De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska på begäran bistå varandra vid personsäkerhetsutredningar och utredningar som gäller sammanslutningar.

4. De fördragsslutande parterna erkänner ömsesidigt varandras intyg baserade på personsäkerhetsutredningar och på utredningar som gäller sammanslutningar som har utfärdats i enlighet med nationell lag.

5. De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska underrätta varandra om alla fall där sådana intyg baserade på personsäkerhetsutredningar och på säkerhetsutredningar som gäller sammanslutningar som avses i överenskommelsen har återkallats eller där intygens säkerhetsklass har sänkts.

Artikel 6

Behöriga säkerhetsmyndigheter

1. De fördragsslutande parterna har namngett följande behöriga säkerhetsmyndigheter, som har det allmänna ansvaret till alla delar för att överenskommelsen genomförs och för att övervaka dess tillämpning:

I Republiken Finland:

Utrikesministeriet
Säkerhetsenheten
Kanalgatan 3A
PB 176, 00161 Helsingfors
FINLAND

I Republiken Italien:

- Presidenza del Consiglio dei Ministri
Autorità Nazionale per la Sicurezza
CESIS – III Reparto U.C.Si.
Via di Santa Susanna, n.15
00184 ROMA
ITALIA

De fördragsslutande parterna ska underrätta varandra om eventuella senare ändringar i dessa uppgifter.

De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska underrätta varandra om andra säkerhetsmyndigheter som kan ha uppgifter med anknytning till överenskommelsen.

2. För att förenhetliga sina säkerhetsstandarder ska vardera behöriga säkerhetsmyndigheten på begäran ge den andra uppgifter om sina säkerhetsarrangemang och -procedurer.

3. Vid behov och för att säkerställa ett nära samarbete i verkställandet av överenskommelsen ska de behöriga säkerhetsmyndigheterna samråda när någondera myndigheten ber om det.

Artikel 7*Besök*

1. Endast en fördragsslutande parts behöriga säkerhetsmyndighet får ge den andra fördragsslutande partens besökare tillåtelse att besöka lokaler där säkerhetsklassificerad information utvecklas, hanteras eller förvaras eller där det försiggår verksamhet som hör till överenskommelsens tillämpningsområde. Besök förutsätter skriftligt förhandstillstånd av mottagarpartens behöriga säkerhetsmyndighet.

2. Besöksansökan ska innehålla följande uppgifter: Besökarens namn, födelsedatum och -ort samt passnummer (identitetsbevisets nummer); nationalitet; besökarens tjänste- eller uppdragsbeteckning och namnet på den myndighet, det ämbetsverk eller den inrättning, i vars tjänst besökaren är; intyg över besökaren baserat på en personsäkerhetsutredning; syftet och tidpunkten för besöket; de ämbetsverk och inrättningar som ska besökas.

3. De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska utarbeta och sinsemellan avtala om en besökspraxis.

4. Besökare ska iaktta de nationella säkerhetsbestämmelser och -föreskrifter som gäller i värdens ämbetsverk, sammanslutningar eller lokaler. Säkerhetsklassificerad information som har lämnats ut till besökare anses ha lämnats ut till den fördragsslutande part, vars förvaltning besökarna företräder eller till vars jurisdiktion den köparpart hör som besökarna företräder eller i vars tjänst de är. Sådan säkerhetsklassificerad information ska skyddas adekvat.

Artikel 8*Företagssäkerhet*

1. Om en fördragsslutande part, ett statligt organ eller en offentligrättslig eller privaträttslig juridisk person som hör till dess jurisdiktion har för avsikt att ingå ett säkerhetsklassificerat kontrakt som ska fullgöras på den andra fördragsslutande partens territorium, ska den fördragspart, på vars territorium kontraktet ska fullgöras, ansvara för att den säkerhetsklassificerade informationen i det säkerhetsklassificerade kontraktet skyddas i enlighet med nationell lag.

2. Innan säkerhetsklassificerad information som härrör från den andra fördragsslutande parten lämnas ut till leverantörer, potentiella leverantörer eller till underleverantörer ska den behöriga säkerhetsmyndigheten

a) ge leverantörerna eller de potentiella leverantörerna, respektive underleverantörerna, ett vederbörligt intyg baserat på en säkerhetsutredning som gäller sammanslutningar, förutsatt att de uppfyller intygskriterierna;

b) ge var och en, vars uppgifter förutsätter tillgång till säkerhetsklassificerad information, ett intyg baserat på en personsäkerhetsutredning, förutsatt att intygskriterierna uppfylls.

3. En leverantör får inte ingå ett säkerhetsklassificerat kontrakt med en underleverantör innan den behöriga säkerhetsmyndigheten hos den fördragsslutande part till vars jurisdiktion köparparten hör har gett sitt tillstånd. Samma säkerhetskrav gäller för underleverantörer som för den leverantör som har slutit huvudkontraktet.

4. De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska utarbeta och sinsemellan avtala om procedurerna kring företagssäkerheten.

Artikel 9

Förmedling av säkerhetsklassificerad information

1. Information som hör till säkerhetsklassen YTTERST HEMLIIG/SEGRETISSIMO får endast förmedlas via officiella regeringskanaler.

2. Information som hör till säkerhetsklassen HEMLIIG/SEGRETO eller KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO ska i normala fall förmedlas via officiella regeringskanaler. I brådskande fall, när det gäller särskilda projekt eller säkerhetsklassificerade kontrakt kan informationen också förmedlas via andra kanaler om de behöriga säkerhetsmyndigheterna ger sitt tillstånd till det.

3. Vid sådan informationsförmedling som avses ovan i artikel 9.2 ska de krav och de procedurer iakttas som de behöriga säkerhetsmyndigheterna sinsemellan har kommit överens om.

4. När en större mängd säkerhetsklassificerad information behöver förmedlas ska de behöriga säkerhetsmyndigheterna från fall till fall avtala om hur man ska förfara.

5. Information som hör till säkerhetsklassen BEGRÄNSAD TILLGÅNG/RISERVATO får även förmedlas per post eller med någon annan leveranstjänst, med vederbörligt beaktande av den utlämnande partens nationella lag.

6. Information som hör till säkerhetsklassen HEMLIIG/SEGRETO eller KONFIDENTIELL/RISERVATISSIMO får elektroniskt förmedlas endast fullt krypterat, med krypteringsmetoder och -apparatur som de behöriga säkerhetsmyndigheterna gemensamt har godkänt. Information i säkerhetsklassen BEGRÄNSAD TILLGÅNG/RISERVATO får förmedlas okrypterat om de behöriga säkerhetsmyndigheterna ger sitt tillstånd till det. De behöriga säkerhetsmyndigheterna ska utarbeta specialarrangemang för alla eventualiteter.

Artikel 10

Sekretessbrott

1. I fall av sekretessbrott ska den behöriga säkerhetsmyndigheten hos den fördragsslutande part, inom vars territorium sekretessen riskerades, så fort som möjligt underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga säkerhetsmyndighet om brottet och i enlighet med sin nationella lag se till att fallet undersöks på vederbörligt sätt. Den andra fördragsslutande partens statliga myndigheter ska på begäran bistå undersökningarna.

2. I det fall att sekretessbrottet sker i en tredje stat, ska den utlämnande partens behöriga säkerhetsmyndighet om möjligt se till att åtgärderna som avses i artikel 10.1 vidtas.

3. Den fördragsslutande part, till vars behörighet fallet hör, ska vidta alla möjliga åtgärder som fordras i nationell lag för att begränsa konsekvenserna av sådana sekretessbrott som avses i artikel 10.1 och för att förhindra senare brott.

Artikel 11

Tvistlösning

Alla tvister som uppkommer mellan de fördragsslutande parterna om tolkning eller tillämpning av överenskommelsen ska avgöras endast och enbart i samråd mellan de fördragsslutande parterna.

Artikel 12

Ekonomiska bestämmelser

1. Överenskommelsen ger inte upphov till några särskilda kostnader.

2. En fördragsslutande parts kostnader får under inga omständigheter utkrävas av den andra fördragsslutande parten.

Artikel 13

Slutbestämmelser

1. Överenskommelsen ska gälla tills vidare. Den träder i kraft den första dagen den andra månaden efter att den senare av de underrättelser har tagits emot som de fördragsslutande parterna ska tillställa varandra via diplomatiska kanaler om att de krav som ställs i nationell lag för att sätta överenskommelsen i kraft har uppfyllts.

Vardera fördragsslutande parten kan när som helst skriftligen säga upp överenskommelsen. I fall av uppsägning upphör överenskommelsen att gälla sex månader efter att meddelandet om uppsägningen har anlänt till den andra fördragsslutande parten.

Oberoende av en uppsägning ska all säkerhetsklassificerad information som har lämnats ut med stöd av överenskommelsen fortsättningsvis skyddas på det sätt som överenskommelsen förutsätter.

2. De fördragsslutande parterna kan gemensamt avtala om att ändra överenskommelsen. Vardera fördragsslutande parten kan när som helst föreslå ändringar. Om en

fördragspart gör ett sådant förslag ska parterna samråda om en ändring av överenskommelsen. Ändringar i överenskommelsen träder i kraft på det sätt som artikel 13.1 föreskriver.

3. Vardera fördragsslutande parten ska utan dröjsmål underrätta den andra fördragsslutande parten om sådana ändringar i nationell lag som kan inverka på skyddet av säkerhetsklassificerad information i enlighet med överenskommelsen. I sådana fall ska de fördragsslutande parterna samråda om eventuella ändringar i överenskommelsen. I övrigt ska säkerhetsklassificerad information fortsättningsvis skyddas så som det föreskrivs i överenskommelsen om inte den utlämnande parten skriftligt ber om något annat.

4. När den föreliggande överenskommelsen träder ikraft ska det samförståndsprotokoll om allmänna säkerhetsåtgärder för att skydda säkerhetsklassificerad information som undertecknades den 9 mars 1993 upphöra att gälla. Säkerhetsklassificerad information som har förmedlats innan den föreliggande överenskommelsen träder i kraft ska skyddas i enlighet med den.

Till bekräftelse av vilket de undertecknade, därtill av sina regeringar vederbörligen befullmäktigade, har undertecknat överenskommelsen.

Upprättad i Rom den 12 juni 2007 i två original, båda på finska och italienska, vardera texten lika giltig.

För Republiken Finlands regering

För Republiken Italiens regering